

● Rosmalense wil dat immigranten iets hebben aan haar ervaringen

Wennen aan overvloed in 'Platland'

door Mieske van Eck

Kirtika van Hunen-Malla opent de deur in vol ornaat. Het traditionele kostuum uit Nepal is niet haar dagelijkse dracht. „Voor de foto”, zegt ze. De kleurrijke kleding zegt iets over het verschil tussen het leven in de bergen in Nepal en het platte Nederland. Over hoe het is om als geboren Nepalese naar 'Platland' te trekken en te wennen aan al die zaken die voor ons gewoon zijn maar voor haar vreemd, ongemakkelijk en soms belachelijk, schreef ze het boek *Dutch-ess from the Himalayas*.

Van Hunen trok voor de liefde naar Nederland en moest er wennen aan alles: mannen in de keuken, het vele vlees op tafel, kinderen die niet alleen gezien mogen worden maar zich ook laten horen, de klok en agenda die het leven hier regeren en de vrijheid en overvloed die Nederlanders zo gewoon vinden.

Ze heeft het boek geschreven in het Engels, de taal waarin zij is opgevoed. Nederlands spreken gaat haar goed af, schrijven is *another cup of tea*. Ze hoopt nog een vertaler te vinden, zodat meer mensen het kunnen lezen. Want ze wil dat immigranten iets hebben aan haar ervaringen. Maar ook geboren Nederlanders zet ze aan het denken. Bijvoorbeeld over hoe bijzonder het is om 24 uur per dag heet en koud water uit de kraan te hebben.

Na meer dan twintig jaar in dit koude kikkerland telt ze haar zegeningen en waardeert ze ook de directheid en duidelijkheid van Nederlanders. En ze fietst graag en is zelfs gek op haring.

Hoe ben je opgegroeid?

„Ik zat grotendeels in India. Tot mijn zeventiende in een nonnenklooster. Mijn ouders zag ik maar anderhalve maand per jaar. Tot mijn twintigste ben ik in India gebleven voor mijn studie. Nepal had in mijn jeugd geen goede scholen. Nu wel.”

Wat voor soort gezin hadden jullie?

„Ik heb vijf zussen, die net als ik naar India gingen voor hun studie. Dat mijn moeder alleen dochters kreeg, was wel lastig in de mannenwereld die Nepal is. Net als in China willen ouders in Nepal liefst zonen. Mijn ouders hebben vermoedelijk zes keer geprobeerd een zoon te krijgen.” In haar boek vertelt ze dat haar familie zei: 'Trouw nooit een Malla, want Malla's kunnen geen zonen maken.' Toen zij zelf blijdschap toonde over haar twee dochters, was haar moeder bang dat haar schoonzoon boos zou zijn.

Wat was je droom als kind?

„Chirurg worden, geld verdienen en een grote wagen kopen om in te rijden als operatiekamer. Daarmee wilde ik naar afgelegen gebieden in Nepal om arme mensen te helpen. Dat is niet gelukt. Toen ik later in Nederland met mijn dochter naar de tandarts ging, zag ik dat mijn droom bestond. Een tandartsbus, wauw!”

Wat ging je na je studie doen in Nepal?

„Ik werkte als natuurbeheerder aan de voet van de Himalaya. Mijn taak was de bevolking bewust maken van duurzaamheid. In die tijd kookten de men-

Twintig jaar geleden kwam Kirtika van Hunen van Nepal naar Nederland. „Ik vond het hier verschrikkelijk.” Ze schreef een boek over het leven tussen twee culturen.

● Kirtika van Hunen in traditioneel Nepalees kostuum, 'speciaal voor de foto'. foto Sandra Peerenboom

sen op hout. Ik vertelde dat ze beter andere energiebronnen konden gebruiken. Houtkap leidt tot ontbossing en dat veroorzaakt modderlawines en maakt het gebied ook minder aantrekkelijk voor toeristen. Als je het verpest, komen ze niet meer terug. Ik deed alles te voet. De dichtstbijzijnde bestemming was op drie uur lopen, de verste een week. 's Avonds klopte ik in een dorp aan voor een bed en at er wat de pot schafte. Het was een

● ● ●
‘Ik nam me voor nooit meer terug te keren naar Nederland. Het is anders gelopen. Zeg nooit nooit’

prachtbaan en ik mis hem nog steeds.”

Hoe leerde je je man kennen?

„Voor mijn opleiding natuur en milieu studeerde ik in Nederland. Ik vond het hier verschrikkelijk, had heimwee. Toen ik naar huis ging, nam ik me voor hier nooit meer terug te keren. Het is anders gelopen. Zeg nooit nooit. In dat jaar leerde ik Irwin kennen. We waren bevriend, niet verliefd. We wisselden wel verjaardags- en kerstkaarten uit. De vonk sloeg over toen hij voor vakantie in Nepal was. Ik zei niet meteen ja. Irwin keerde terug naar Nederland en we hadden alleen via brieven en korte telefoontjes contact. Er was nog geen internet of mobiele telefoon. Ik heb nog dozen vol brieven. Na een jaar was ik zover dat ik wel wilde trouwen en gingen we in Nederland wonen.”

Kon je hier wennen?

„We woonden in Den Haag in een flat acht hoog. Toen we na drie jaar naar Rosmalen vertrokken, kende ik mijn Haagse burens nog niet. In het begin zat ik vier tot vijf dagen op school om de taal te leren. Ik wilde werken en nuttig bezig zijn, liefst in mijn eigen vak. Na een masterstudie in Deventer kreeg ik niet meteen werk en heb ik overwogen om terug te keren naar Nepal. Maar ik kwam erachter dat ik zwanger was en ben hier gebleven. Later kreeg ik werk als beleidsmedewerker natuurontwikkeling en coördinator duurzaamheid. Tijdens de crisis raakte ik mijn baan kwijt. Nu doe ik vrijwilligerswerk bij Divers. Liefst zou ik met mijn levenservaring mensen hier helpen zich thuis te voelen tussen twee culturen. Daar zou ik wel mijn beroep van willen maken.”

Kom je nog vaak in Nepal?

„In het begin elk jaar. Nu sla ik wel eens een jaar over. Vorig jaar waren we er met het hele gezin tijdens de aardbeving. Mijn jongste dochter, mijn oudere zus en ik kwamen net uit de tempel toen een andere tempel er tegenover instortte. Mijn kind was angstig en huilde. Geen wonder met 7,3 op de schaal van Richter. We konden niet eens blijven staan. We zijn naar de open vlakte gevluht, weg van de gebouwen. Dan besef je hoe veilig en beschermd Nederland is.”

KIRTIKA VAN HUNEN-MALLA

● Kirtika van Hunen-Malla (1967) is geboren in Siddhartha Nagar, Nepal.
● Ze deed een studie in natuur en milieu en werkte als natuurbeheerder- en adviseur in haar geboorteland.

● Tijdens een studie in Nederland leerde ze Irwin van Hunen kennen.
● Kirtika en Irwin trouwden in 1995, gingen in Nederland wonen en kregen twee dochters.
● Van Hunen werkte in Nederland op het ge-

bed van duurzaamheid en milieu.
● Nu is ze vrijwilliger bij Divers en werkt ze freelance voor internationale bedrijven als begeleider interculturele communicatie en als individueel begeleider.